

ter fra Arbejdsløshedsnævnet; og det foreslaas, at Tilsynet for Arbejdsløshedsforsikringens Vedkommende skal bestaa af et andet Raad, Arbejdsløshedsnævnet, bestaaende af Arbejdsløshedsinspektøren som Formand, Arbejdsanvisningsinspektøren og de i § 22 nævnte af Arbejdsløsheds-kasserne valgte 6 Tillidsmænd samt 2 af Folketinget og 2 af Landstinget paa 6 Aar valgte Medlemmer. Her har vi formet en Administration, som jeg paastaar er langt billigere end det store Apparat, som den højtærede Indenrigsminister har været saa genial at opfinde. Her har man etableret et Samarbejde derved, at de 6 Medlemmer fra Arbejdsløsheds-kasserne samtidig er de 6 Arbejderrepræsentanter i Arbejdsanvisningen, de 2 Inspektører er med i de to Raad, Arbejdsanvisningsinspektøren er med i Arbejdsløshedsnævnet, og Arbejdsløshedsinspektøren er med i Arbejdsanvisningsnævnet. Her har man alle Betingelser for det, som var Forudsætningen for Regeringens Forslag, at opnaa et nøjere, et inderligt Samarbejde til Gavn for baade Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

Under Nr. 45, 72 og 74 har Mindretallet stillet Forslag til Organisering af den ekstraordinære Hjælp og af Nødhjælpsarbejder. Det foreslaas under Nr. 45 til § 28, at Indenrigsministeren i Forbindelse med Arbejdsløshedskommissionen skal træffe Bestemmelse om, naar den ekstraordinære Fond skal træde i Virksomhed, og naar dens Virksomhed skal ophøre. I Lovforslaget er der foreslaaet et Udvalg af Rigsdagsmænd i Forbindelse med Indenrigsministeren. I vort Ændringsforslag har vi foreslaaet en Arbejdsløshedskommission, og denne har vi ved vort Ændringsforslag Nr. 74 til § 32 foreslaaet sammensat paa følgende Maade: Den skal bestaa af Chefen for Indenrigsministeriets Socialdepartement som Formand, de 4 Rigsdagsrepræsentanter i Arbejdsløshedsnævnet samt Tilsynsraadets 12 Medlemmer, altsaa de 6 Arbejderrepræsentanter og de 6 Arbejdsgiverrepræsentanter, og i Stedet for den Organisation af Nævn, som Regeringsforslaget forudsætter, altsaa et Nævn i hvert Amt og et i København, som skal fremskaffe og organisere Nødarbejdet, har vi fundet en langt simplere Ordning. Vi foreslaar nemlig, at man undlader at oprette disse Nævn og lader Bestyrelsen for vedkommende kommunale Arbejdsanvisningskontor, suppleret med 2 Medlemmer af vedkommende Amsraad og 2 Medlemmer af vedkommende Byraad, fungere i disse Nævns Sted.

Derved undgaar Venstre ogsaa at komme i en uheldig Situation; det er dog Venstres Regering, der har myrdet alle de Nævn, som den radikale Regering har oprettet, og hvorfor saa nu vende Bøtten og begynde forfra og oprette et Nævn i hvert Amt? Det vil vi helst undgaa, vi vil gerne bidrage vort til, at Venstre bliver forskaaret for den Tort nu at skulle oprette, hvad de før har slaaet i Stykker, og ogsaa af den Grund har vi foreslaaet at bruge de Institutioner, vi har. Bestyrelserne for de kommunale Arbejdsanvisningskontorer. Det er ogsaa en Kendsgerning — det fremgaar af det Materiale, vi har faaet —, at disse Bestyrelser udmærket kan paatage sig denne Opgave, idet det Arbejde, de har med de kommunale Kontorer, er lig Nul; der er Masser af Kontorer, der ingen Arbejder har anvist, og nogle Kontorer har anvist 2—3 eller i hvert Fald kun ganske faa. Dertil kommer, at man maa gaa ud fra, at disse Kontorer, som jo repræsenterer saavel Forsikringsiden som Arbejdsanvisningsiden, sagligt udmærket kan udføre dette Arbejde.

Det var de Ændringsforslag, vi stiller med Hensyn til det nye administrative Apparat vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsanvisningen. Til Regeringsforslagets øvrige Indhold stiller vi Ændringsforslag under Nr. 17 til § 6. Her foreslaar vi, at Stykkerne 3—7 i § 6 udgaar, og det betyder, at Kasserne vedblivende beholder Kontrollen med deres arbejdsløse og vedblivende skal være ansvarlige for denne Kontrol. Jeg paastaar, at hvis man tager Ansvaret bort fra Arbejderne selv med Hensyn til Kontrollen, kan man lave, hvilken Kontrol man vil, den svigter alligevel. Jeg har i Udvalget stillet Forslag om, at denne Kontrol suppleres med et Samarbejde med de kommunale Myndigheder, fordi man fra Venstres Side har hævdet, at Kontrollen ude i Kommunerne ikke var tilstrækkelig. Dette Forslag er blevet optaget af det radikale Mindretal. De Erfaringer, jeg har gjort, gaar ud paa, at skal man have en Kontrol, der betyder noget, skal den ligge hos Arbejdsløsheds-kasserne, og det er dem, man skal gøre ansvarlige for, at Kontrollen virker tilfredsstillende. Flertallet vil tage Kontrollen bort fra Kasserne, idet man har foreslaaet et Kontrolsystem, hvori Arbejdsgiverne skal være tilsynsførende. Jeg forstaar udmærket godt Hensigten, der ligger bagved, thi derigennem vil man være i Stand til at